

[Ministeren for handel, industri og søfart.] må ske udlån til søsterselskaber, vil også i adskillige tilfælde virke ganske urimelig.

De bemærkninger, jeg har fremsat i forbindelse med det foreliggende lovforslag, tilsigter ikke at være udtømmende. Jeg er imidlertid som sagt villig til at drøfte sagen nærmere i et eventuelt udvalg, men jeg gentager, at spørgsmålet — sin vigtighed til trods — vist uden skade kan afvente en kommende almindelig revision af aktieselskabsloven. Jeg gør påny opmærksom på, at den højesteretsdom, der har givet anledning til, at spørgsmålet er blevet rejst, ikke giver frie tøjler for uansvarlige tilbagebetalinger af aktiekapitalen, men stærkt understreger bestyrelsernes ansvar for deres dispositioner.

Ordføreren for forslagsstillerne (Hans Knudsen): Jeg vil gerne sige den højtærede minister tak, fordi han gav udtryk for principiel enighed i den tanke, som ligger bag det forslag, der her er stillet. Ligeledes takker jeg den højtærede minister, fordi han udtrykte villighed til en realitetsbehandling af forslaget.

Den højtærede minister spurgte, hvad der menes med udtrykket „aktiekapital, reserver m. v.“. Det er naturligvis meningen, at udtrykket „aktiekapital, reserver m. v.“ skal dække begrebet lånekapital i almindelighed. Den højtærede minister omtalte i samme forbindelse bankernes indskudsmidler; jeg går ud fra, at der for bankernes vedkommende gennem bankloven er fastsat meget skarpe bestemmelser om dispositioner som dem, der her er tale om, sådan at disse forhold skulle være dækket af bankloven. Skulle det ikke være tilfældet, er vi naturligvis villige til under et eventuelt udvalgsarbejde at forhandle nærmere herom.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvad der i forslaget forstås ved „slægtninge“, er jeg enig med den højtærede minister i henvisningen til aktieselskabslovens § 52, som netop med henblik på revisionen af aktieselskabernes regnskaber nærmere definerer, hvad der forstås ved slægtninge. Jeg mener, at denne definition vil kunne gælde også her, hvad jeg altså forstår den højtærede minister er enig i.

Ministeren var inde på tanken om en revision af hele aktieselskabsloven. Ja, det er naturligvis et problem, som også vil melde sig, og jeg tror, jeg tør sige, at vi fra vor side vil være villige til at gå ind i arbejdet for en revision af den lov, der nu har haft adskillige års løbetid. Jeg gør opmærksom på, at en sådan almindelig revision af aktie-

selskabsloven vil kræve et ret betydeligt forarbejde, og jeg mener ikke, at det forslag, som her er stillet, bør udskydes af hensyn til færdiggørelsen af et så omfattende arbejde. Vort forslag må gennemføres relativt hurtigt for at komme de ulemper til livs, som er en følge af den højesteretsdom, der blev afsagt i november måned forrige år.

Om selve forslaget skal jeg iøvrigt tillade mig at sige nogle ord. Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre, men kan henvise til den begrundelse for det, som jeg fremsatte ved lovforslagets fremsættelse her i fredags. Jeg finder dog anledning til at tilføje eller understrege, at det naturligvis først og fremmest er bestemmelserne i aktieselskabslovens § 37, der gør den foreslåede ændring nødvendig. Vi har fundet det rigtigt at foreslå ændringen indsat som en tilføjelse til lovens § 47, der omhandler bestyrelserns ansvar; jeg tror også, det vil være den rigtige måde at rette forholdet op på.

§ 37 indeholder jo en ret omfattende beskyttelse af kreditorerne mod en nedsættelse af aktiekapitalen; en sådan beskyttelse er naturligvis nødvendig, hvis der sker en svækkelse af den aktiekapital og de kontante midler, der danner grundlaget for tilhiden til et aktieselskabs økonomi. En nedsættelse af aktiekapitalen kan netop efter bestemmelserne i § 37 kun ske, efter at kreditorerne med et varsel på 6 måneder er blevet opfordret til at anmelde deres krav, og disse krav skal fyldestgøres, før nedsættelse af aktiekapitalen og udbetaling til aktionærerne kan finde sted. Det er denne nødvendige sikkerhed for kreditorerne, der bliver illusorisk, når bestemmelserne om nedsættelse af kapitalen kan omgås ved udlån til aktionærerne. Jeg forstår den højtærede minister sådan, at han er enig med os i, at dette forhold bør ændres.

Det er vist rigtigt som af den højtærede minister oplyst, at Højesteret i sin dom af 15. november har anført, at der i den pådømte sag ikke forelå sådanne særlige omstændigheder, at tilfældet kunne sidestilles med en nedsættelse af aktiekapitalen; men det kan ikke være rigtigt, at man så deraf udleder, at aktionærlån under sådanne særlige omstændigheder — jeg ved forøvrigt ikke, hvori de skulle bestå — kan falde ind under § 37-bestemmelsen.

Alle sagkyndige, der har udtalt sig offentligt om problemet, er jo netop kommet til det resultat, at aktionærlån ikke falder indenfor bestemmelserne om nedsættelse af aktiekapitalen. Efter de tidligere domme ved landsretten blev lånene sidestillet med nedsættelse af aktiekapitalen, og netop på